

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Bernt Grenson, Glimåkra*
 Härad: *O. Göinge* Berättare: " " "
 Socken: *Glimåkra* Berättarens yrke: *snickaremästare*
 Uppteckningsår: *1964* Född år *1894* i *Glimåkra*

FOLKLIVS-
 ARKIVET
 LUND

Ungdomens samvarkonster och nöjesliv. s. 1-13.

LUF 123

Ungdomens sammankomster och nöjesliv.
 Jag vill då först återge något av det min fader berättade om sin ungdom och uppväxttid född 1858 i ett torp på Romperöds ägor död 1943. Nu gäller detta i huvudsak småbönder och neråt till de lägre klasserna. Barndomen räckte till konfirmationen vid 14 a 15 års ålder, om man ens skall tala om barndom i de lägre klasserna, detta var en ganska bestämd gräns, ty under den tiden stodo de under fullständig kontroll under föräldrarnas uppsikt utan under den tiden då de arbetade borta som vaktspågar eller barnpigor, men då var arbetstiden så pass lång så tillfälle till lekar och skämt sällan förekom, samtidigt som de voro mycket strängt hållna i hemmen, så att i de flesta hemmen fingo de inte ens gå ut att leka utan föräldrarnas tillstånd. När de så voro konfirmerade så blev det till att taga tjänst som dräng eller piga och då var arbetstiden så lång och fritiden så inskränkt att det var mycket få möjligheter till nöjen, utan vid högtider som Jul, påsk, pingst samt om marknadsdagarna, då de hadde eftermiddagarna fria. Friveckan den 24- 30 okt den 31 okt skulle dom vara på sin nya platts. Några särskilda arengschemang kunde inte anordnas under friveckan, då både pengar och samlingsplatts saknades. Vad nöjen dom kunde ordna var då de under sommaren samlades i någon backe eller äng med någon som kunde spela och der dansa och roa sig så gott dom kunde. Någon sådan backe eller äng fins i nästan varje bondby och benämnes kärleksbacken eller kärleksängen, på vintern särskilt vid Jultiden var det alltid någon bondefamilj som öppnade sin stuga der de kunde ordna med spel och dans eller lekar. Ungdomstiden räknas fortfarande mellan 15 a 20 års åldern.

Så kommer vi då in på 1900 talets början der fortfarande barndomen är till konfirmationen som ännu är förlagd till pingst men har under de senaste åren förlagts till vilken tid på året som helst. Men ännu en tio a tolv år framåt ändras det inte mycket för barnen men ungdomen och de sociala förhållanden börja ändras genom att stenarbetet kom i gång med folk från olika delar av vårt land hamnade här i byggen.

Med bättre tillgång på arbete, kortare arbetstid och bättre ekonomi samt bättre gemenskap ungdomen emellan.

skall

Jag 123

4/4-64

Sammanhållningen mellan traktens ungdom och de som kommo från andra trakter var i regel god och roade sig gemensamt. 1896 bildades en avdelning av nykterhetsorden I, O, G, T, och med detta hadde redan till en viss del givet mera gemensamt intresse inom de olika grupperna både frågan om ålder, kön och socialt, dessa hadde säskilda intagningscermonier med löfte om helt avhållsamhet från rusdrycker, samt ingen åldergräns över 15 år. Uteslutning förekom om medlemarna inte rättade sig efter ordens stadgar eller störde möten. Något gemenskap med stadsungdom förekom inte på grund av avstånden och ekonomien. Men genom föreningslivet längre fram blev förhållandet med stadsungdomen gott.

Så 1904 byggde stenarbetarna en dansbana i bokbacken i Bosarp der de själva svarade för ordningen och här dansades varje lördagskväll under sommarmånaderna. Detta blev den första fasta samlingsplatsen inom komunen och alla samhällsklasser, där dansades vals, polka, masurka och 1 kadrill varje kväll, musiken var dragspel, fiol och tamburing.

Spelmännen voro Tommasa-Pojkarna från Knapptorp samt Stjärnkvist från Björkeröd och Tage Andersson Mölleröd. Denna dansbana användes i fyra år, men genom att det kom främlingar från andra plattser och ställde till gräl och slagmål fick banan läggas ner. Så gick tiden, men 1912 börjades en ny epok då bildades först Nykterhetsorden Verdandi som arbetade ända till 1954 då den lades ner. Så bildades Folketsparkföreningen som skulle ordna med både nöjen och lokaler för möten.

Och den föreningen lever än fastän den flyttat plats. Detta också 1913.

Samtidigt bildades en kooperativ inköpsförening även denna existerar än fast i omändrat skick. De religiösa föreningarna blandade sig inte med arbetareorganisationerna. Men föreningarna hyrde folkets park till (efter religiösa) fäster så att de kunde ordna med ekonomien då samlades der ungdom och äldre av olika samhällsklasser och i de allra flesta fallen gick det ordningsamt och trevligt till. Detta var i regel ungdom med hjälp av medelålders personer ur arbetareklassen som skapade fram detta, men det blev arbete och nöje förenat med nyttan. Det var till stor del samma personer och ungdom som åstadkom detta jättearbete under sin korta fritid utan någon ersättning. Någon särskild övervakning av ungdomen vid denna tiden förekom inte ty de som kommo med i föreningarna viste dom var fans och lärde sköta sig ty inom föreningslivet var sträng disciplin.

Det klagades sällan på ungdomen, det fanns alldrig något överflöd på pengar och arbetstiden var lång lo timmar och alldrig någon semäster men arbetslöshet utan någon betalning. Bestraffning på barn under 15 år kunde förekomma om de gjort något groft brott eller uppträtt olämpligt på annat sätt. Förbindelserna med annan ungdom var inte stort ännu beroende på att det var dåligt ställt med fortskaffningsmedlen. För den ungdom som anslutit sig till de olika årgenerationerna var det både arbete, nöje och tidsfördriv utan ålders eller könsgränser. Julen hade sin särskilda karaktär med familjefäster i hemmen, med sittlekar och dans kring granen där alla åldrar deltog. Nyårsnatten vakades dels hemma dels vid dansbanan av både ungdom som gifta. Påsk med skämt som utklädda till blåkullakäringar förekommo i mindre grupper i hemmen bland ungdomen. Pingst var eh allvarets tid då komfirmation förekom. Valborgsmässoafton samlades ungdomen samt många äldre i parken för att höra sång och musik samt se brasan, men i många hem samlades några familjer att gemensamt vid en brasa fira valborgsmässoafton. Första maj var arbetarnas högtidsdag och fredag. Då det firades bröllop i närheten samlades gamla och unga på bröllopgården om kvällen för att ropa ut brudparet, sjunga och hurra för dem. Någon exerplatts fanns inte i närheten av dessa trakter nämns kan att det största antalet blevo sända till Kronobergshed från dessa trakter. Lustresa med tåg till Åhus havsbad förekom någon gång under sommarens lopp, der deltog både unga och gamla. På vintern hände det någon gång att det ordnades med ~~släpp~~ släppparty. Några möten för speciellt ungdom förekom sällan. Men då det var ont om nöjen utom föreningarna så drogs ungdomen till de olika föreningarna. (Nämns kan att på 20 talet var medlemstalet i Vårdandi uppe i ett 80 tal) huvudsakligen yngre). På somrarna kunde vi ordna någon utflykt till någon sjö med hästskuts och der utomstående kunde få följa med om de ordnade skuts åt sig, der vi togo förplägnad med oss så ordnade, med lekar och dylikt. Inom nykterhetsföreningarna ordnades med möte var vecka, men inom de politiska bara en gång i månaden.

Antingen det var Nykterhets eller politiska föreningar började möten med sång, sedan diskuterades alla möjliga ämnen, politik, nykterhet, toback, ras och hjälpverksamhet samt ekonomi, så var det kaffe samt dans och lekar såväl pantlekar som danslekar, av pant lämnades olika saker allt vad som fans tillreds, och i de flesta fallen löstes dom till belåtenhet. Sittlekar var gömma ringen, smussla sko, hoppa kråka, m, m. Musik var åragspel någon gång fiol och så, skridsko, skidor eller bollspel förekom inte ävenså badning beroende på att det fans inga möjligheter att förverkliga dem på grund av brist på pengar och platts. Kort spelades alldrig på dessa möten, men i det privata förekom kortspel både om pengar och på tidsfördriv. Teater spelades av I, O, G, Ts amatörer så tidigt som 1904, en natt i Falkenberg, (den första teater jag såg) samt Jeppa på Berget som jag särskilt mins. Inom de politiska föreningarna Arbetarekommunen och ungdomsklubben sjöngs vid varje möte bland andra Arbetets söner, Internationalen, det unga gardet med flera, och inom nykterhetsföreningarna sjöngs ej med stora låter, Spel-Olles gånglåt, i sommarens soliga dagar m, fl, uppläsningar förekom både skämt och allvar, medlemmarna diktade själva bordsvisor och skottårsvisor om medlemmarna, och det hände även att en handskriven tidning inom föreningarna utgavs. Sprit på samtliga möten voro totalt förbjudna, även tobaksrökning under möten, och slagsmål fick heller inte förekomma inom föreningarna. Då det gällde offentliga nöjen gick det inte att få fullständig kontroll utan der förekom både sprit och slagsmål men då det fans så gott om föreningsungdom så ansågs det som en skam att uppträda fulla och ohyvsade på offentliga tillställningar derför avlägsnades dom av vakterna fortast möjligt. Glimåkra marknad i April och Oktober var en allmän samlingsplats för unga och gamla, men der förekom sällan några extra tillställningar 1902 började en som hette Håkansson (invalid) att hava ringkastning samt skutbana der samt senare någon taskspelare någon gång, men det var eh samlingsplats, här kommo ungdomarna flickor för sig och pojkar för sig, och var och en fingo betala för sig själva om de ville hava något nöje. Ja innan 1910 a 15 får man säga att slösa bort pengar på nöjen så var 1,50 a 2 kr ganska mycket

Som redan nämnts så kom folkets park till stånd 1913 med dansbana för både vinter och sommarbruk samt en liten samlingslokal, denna byttes senare eller 1927 ut mot kråkan der det nu finnes både en fin park och bra lokaler för både dans och möten. I den gamla förekom förutom dans även uppträden av sångare och bondkomiker, Skånska Lasse, Glimmané, Nisse, Sångare Färabend m, fl. Men sedan parken flyttats ner till Kråkan 1927 byggdes det så att det kunde spelas teater och der har då under dessa åren varit åtskilliga både teatrar och revyer under årens lopp. Fortskaffningsmedlet innan 1910 a 15 var ju apostlahästarna (benen) dom vanligaste, hästskuts förekom sällan då det gällde ofentlig dans men deremot då det gällde slutna nöjen var det vanligt med hästskuts. Det var stenarbetarna som började med cyklar i dessa trakter någon enstaka redan 1902 men innan 1910 voro de sällsynta, 1912 köpte jag min första cykel direkt från Svenska Stålbolaget Göteborg, 97,50. x frakt. Det första biblioteket kom till här sedan på 1850 talet, av en privat person, men någon utlåning till de lägre klasserna förekom nog inte under 1800 talet. Tjänarna hade ingen möjlighet till att läsa arbetstiden var för lång och i åränghusen fans ingen värme pigorna arbetade till 9 och 10 om kvällarna. Av tidsskrifter fans inte mycket att välja på Aftonbladets halveckoupplaga med brokiga blad, barnens vän, 1906 fick vi Såningsmannen. Någon kursverksamhet fans inte förrän på 1912 a 15. Parbildningen förekom ganska allmänt inom egna grupper. Åldern hade inte så stor betydelse men deremot rangskillnaden. Något som markerade deras sällskap förekom inte. In på 1900 talet har väl inte föräldrarna haft så mycket att säga till om utan i vissa fall då det gällt giftermål. Sällskap innan förlovningen varierade mycket. Friveckan samt jul var ganska vanlig då det gällde förlovning, Det vanliga var att resa till Kristianstad och köpa ringar för att sedan byta dem i hennes hem. Gåvorna som köptes byttes redan på plattsen, det var ganska vanligt att några av de närmaste vännerna inbjödos på kaffe när kontrahenterna bytt ringar. Tiden mellan förlovning och vigsel varierade mycket. Vanligt att de behövde gifta sig var det inte, men det hände ju alltid någon gång.

Den föräktenskapliga förbindelsen var nog ganska vanlig, fast det talades inte så mycket om det, Men i detta sammanhang kan jag omtala att den 26 maj 1910 höllde Hinke Bergengren ett föredrag här om humanitär barnalstring, en fru i samhället tog initiativet till att skaffa som det då benämndes Franska artiklar, eftersom det var ganska hårt straff på den tiden att tillhandahålla preventivmedel så utsågs det en syndabock, och det blev undertecknad som stod för all anskaffning och efter vad jag senare har hört så användes dom flitigt även bland ogifta, för det gick ganska stora kvantiteter åt.

Här en visa om vad som behövdes när de gifte sig på 1800 let.

En messingsring i marknadsgåva,
en tvåmanssäng med halm i,
ett läkan av skättefall, (det grövsta av linet)
en kudde att hava huvudet på.

En skänk till att hava maten i,
Ett bord och en bänk.
Två skedar av horn
och en kniv att lägga hop.
en träbit att hava soglet på
och en trebent gryta uti fyren.

Ett mjölkafat på hyllan,
en lampa o palla (en svarva tråkubb)
varsit par träskor
när de vill gå ut,
ja det var allt
vad de behövde när de
gifte sig förr i tiden.

B, S.

De försökte att spara om det var möjligt, samla och namna men möjligheterna voro små, därför fingo de taga livet som det kom. Vad hemgiften beträffar ordnades det efter råd och lägenhet. Mö och sväscexor har jag inte hört talas om. Undommarna stannade gärna kvar om det blott fans utkomstmöjligheter, men särskilt Amerika var lockande, och enbart från denna komunen har ju under åren 1852 till 1946 cirka 1300 mest ungdommar utvandrat till Amerika. I stort sett uppförde sig ungdomen bra, något busliv då och då förekom, men åverkan å annans egendom var mycket sälsynt, och direkt brottslighet förekom inte.

Så skall vi då uppge några av de personer som tog huvudansvaret inom en del av de nämnda föreningarna. Folkets park August rönn, Elof Persson, Sven Strömberg, Torsten Tell, B svensson och K V Persson Axel Malmkvist, m flera. Här var även desamma som togo initiativet till Koperativa samt klubb och arbetarekomun.

Så vill jag ge en liten insikt i avdelning 1048 friska viljor av nykterhetsorden Verðandi uträttat i Glimåkra tiden den 3 mars 1912 till den 3 mars 1942, men den förde en tynande tillvaro mellan 42 tills 54 då den helt lades ner.

Försök att bilda en avdelning har gorts av rallarna redan 1906, men sedan har frågan fått vila till 1911 och 1912 samlades några ungdomar dels från I, O, G, T, dels utomstående och den 3 mars 1912 ordnades med ett före av Olof Andersson Skärålid, resultatet blev en avdelning med 19 medlemmar och dessa voro Nils Andersson, Karl Andersson, Hugo Hällström, Karl Nilsson, stenarbetare, Per Rönn, Hilding Rönn, August Rönn diversearb, Hans Enok Nilsson agent, Viktor Sjölin, Nils E Sander, Sjunne Persson Målare, samt Bernt Svensson, Tilly Nilsson, Johan Svensson, C J Svärd, Olof Våssman, Nils J Nilsson snickare, Edvard Sjölin färgare, och Bernt Skog snickare.

Inträdesavgifterna bestämdes till en krona för manlig och 50 öre för kvinnlig medlem, samt kvartalsavgifter det samma, med möte varje söndag.

I den första styrelsen invaldes följande ordf Olof Vässman, vise ordf August Rönn, sekreterare Johan Svensson, vise sekreterare Bernt Skog, kassör Karl Andersson, uppbördsman Viktor Sjölin. Nu var början görad andra mötet en ny medlem 3dje mötet 4 nya så att vid kvartalets slut rapporterades för 26 manliga medlemmar. Andra mötet diskuterades den ekonomiska frågan samt hur utfå pilsner till analysering, samt hur få kvinnliga medlemmar. Den 21 april tillsattes en kommitté om begäran hos kommunalnämnd att få pilsnerkrogarna stängda, begäran avslogs. Den 28 april anslöt sig avdelningen till krettsen i Osby. Den 28 april beslöt avdelningen teckna tio andelar a 10 kr på styck till blivande folkets park. Avdelningen hade 52 andelar tecknade då den lades ner. Arbetet gick bra första kv, men sedan började medlemsantalet sjunka, orsaken var till stor del oregelbundna möten ingen ordnad lokal. Den 9 de juni beslutades att pilsnerdricka ej fick förtäras av medlemmarna då blevo dom strukna. Vid andra kv fans endast 14 medlemmar kvar, Den 20 oktober 1912 anlände ett cirkulär från kooperativa förbundet om det fans några förutsättningar på platsen för bildandet av en konsumentförening, cirkuläret diskuterades och överlämnades till arbetarekommunen den tredje nov 1912 men bordlades tills den 2dre februari 1913 då den upptogs till behandling och beslutades ordna ett ofentligt möte med resultat att en förening bildades i mycket blygsamma omständigheter. Avdelningen verldandi anslöt sig med tio andelar a 10 kr st, sedan lånade verldandi i olika omgångar ut pengar i poster om 50 upp till 200 kr till inköpsföreningen med resultat att den existerar än i dag, 1964. Den 17 nov diskuterades frågan om samarbete med I, O, G, T, men det blev dåligt resultat, men 1921 gordes ett nytt försök med bättre resultat, Den 29 december upptogs frågan om ett biblioteks bildande men såväl lokal som ekonomin stod hindrande den gången, men under senare år gemensamt med de olika andra organisationerna tillkom ett ganska ansenligt bibliotek. Den 26-1-1913 lämnade avdelningen anslag till en studie-cirkel i socialdemokratiska klubben men resultatet blev inte så gott som väntat. Men efter några år bildade avdelningen själv cirklar i olika ämnen såsom bokföreläsning, räkning, nationalekonomi, skönlitteratur, esperanto, stats och kommunalkunskap m, fl.

Den 6 april 1913 visade medlemsantalet 11 män inga kvinnor, och vid 3dje kv slut var det endast 9 män kvar, mest beroende på lokala svårigheter, det blev en svår tid, men modet svek inte. Den 22 juli fick vi lokal i den nya parken der vi kunde hålla bestämda möten var vecka och 3dje mötet efter kom det 7 nya och 4de mötet lo derav 7 kvinnliga medlemmar. Avdelningen har under dessa 30 år haft 612 personer intagna i avdelningen och haft 920 protokolförda möten. Den 17 april 1915 beslutades att anskaffa en fana vilket även skedde, samt ingå med en begäran till kommunalnämnden att pilsnerkrogarna i samhället skulle hållas stängda om marknadsdagarna, anhållan avslogs, men avdelningen protesterade mot avslaget. Den 10 december 1915 beslutade avd, att ingå till kommunalnämnd samt spritbolag med en begäran om att de som inte betalte sina skatter skulle inte heller få köpa sprit, det blev avslag. I februari 1920 begärde avd, hos spritbolaget minskadt inköp av sprit för de som voro under 25 år, det blev avslag, den 14 mars 1925 tog avd ut pilnerdricka till analysering det blev böter för affärsinnhavaren.

Den 28 oktober 1916 beslutade avd att utge en skriven tidning den fungerade ett par års tid till nytta och nöje. Avd har dessutom både direkt och indirekt deltagit i välgörenhetsarbetet, den 10-11 februari 1917 ordnades en fest med en behållning på kr 284,93 som överlämnades till livsmedelsnämnden för att i någon mån lindra nöden för de sämst lottade i kommunen. Vidare har avd gjort insamling till nödlidande i Ryssland 1920, Tyskland 1923 och 1926, Spanska barnhem samt julglädje åt de sjuka på Broby Sanatorium. Den 4 dec 1920 tillsattes en särskild husagitationskommite som stod kvar tills förbuds-kommiten tog an den uppgiften. Under dessa 30 åren har försålts cirka 2500 vår och studienummer av verdandisten samt cirka 18000 av den årdinarie tidningen, cirka 2000 ströblad och ett stort antal broschyrer i nyckterhetsfrågor. Åtskilliga föredrag har hållits av bl andra Olof Andersson, Ejnar Ljungberg, Ejnar Adamsson, Fru Tunell, Fabian Månsson, N R Svensson, Malmström, August Karlsson, Seht Norågren, Hugo Solberg, Gustav Lindstrand, Anton Andersson, Henrik Persson m, fl.

Vidare må nämnas att avd, bekostat studiekurser från kooperativa förbundet, samt i övrigt försökt skola medlemmarna genom att anordna fingerade komunalstämmor, husförhör, frågosport, oförberedda talares klubb, samt sänt ombud till upplysningskurser och lekledarekurser samt reciterat böcker av Strindberg, Dan Andersson, Jack London, Johan Falkberget m, fl. Samt ur nöjesväg brödernas och systrarnas afton, skottårsfester m, m. samt diktat egna visor om medlemmarna, nytta och nöje måste förenas i det dagliga livet.

Ett par visor, Brödernas afton 1923.

Fram mä kaffepanna kakor och ett stödigt sockerlass,
Nu främmande vi får utav sopkvasttösers stass,
Nyss på himlen syntes röken efter fröken Ellen Skoog,
som från Lunnom fjäxa sta, och hamna i en körsbärsskog,
Eva Friggatoftatös har vist och så nu blivit lös,
men i Nisses famn ajös, mår han som en liten gös,
Å i kondis lilla kök, har dom nu ett jäkla stök
för se Vega tog ju kaffepanna å sen ajök.

Alla tösera i byn på sopkvast far nu opp mot skyn
jo där är en prächtig Klara, och den lilla Göta rara,
sen så har vi Hilma, Svea, Ärna
och en hoper sånna därna
som sin blåkullafärd gjort hit opp.
Nå välkommen hit opp, smaka kaffe med dopp
och var nöjd med ain lott under aftonens lopp.
Ta sen för dej socker kaffe grädde och en liten vän
lev sen säll, lev sen glad intill nästa lördagskväll.

1/Bordsvisa vid lo48 friska viljors 25 årsfest den 6/3 1937.

Välkomna hit i alla goda folk,
Vid seklets kvart, jag vill försöka
vara tolk, Logens ära vill jag bära,
fram till eder uti en strof,
en och annan kan ju gärna få en strof.

2/Gunnar Kristensson, ni känner kanske han,
ut i fingerspettsarna en gentleman,
rak i nacken, kvick i klacken,
hatten lite käckt på svaj,
felet blott, för kvinnor är han lite skraj.

3/
Från Skiberslöv det kom en liden Lustig påg,
glad o god o säll han var uti sin håg,
bli här kvar, i all din dar,
du har lite grannø hett humör
men ändå värd en djädrans rungande honnör.

4/
Han hette Nisse, men fick sen en bror,
fast lille dito, Hilding han är väl så stor,
han snickrar rör, till dess han dör,
men han blir en väldans lärder kar,
om han i skolan tänker stanna alla dar.

5/
Jobberiets tider äro nu förbi,
och tomtpriser nästan samma bli,
men Torsten Tell, mång hemmets tjäll,
gärna ser en vacker dag,
då ni fändersar på att bilda hjonelag.

6/ I torpet strax här i truda mark,
ej bar nån ryttare, ej heller riddar stark,
gissa vem, där har sitt hem,
han är vår värd här i kväll,
du kom väl, sästans Nisse
med en dunderskräll.

7/
I N, O, V, en gammal veteran
Olof Vessman, stora pamps
här uti stan, lite skallig
men ej mallig
kämpe för ett ärligt bud,
ett land, ett folk
som klätts i
nykterhetens skrud.

8/
Nils Joel verkis, nu på upp, a,
vatt nykter nu i 20 år och någon da,
god till sinnet, och i minnet,
han kan tälja om vår ort
på byggdemål, dä går presis
som de varit smort.

9/
Från logens start och fram nu till i dag,
sallut för Bernt som hållit nykterhetens lag,
högt i ära, vill du bära,
fanan länge än,

du är som N, O, V, en sanner mänskovän.

10/
Långt bort i rymdens blåa ocean,
ända bort i vintergatans ilean,
bland stjärnehären
i himlafären,
vandrar Emil gärna ut,
åt honom nu i kväll en extra bra sallut.

11/

En pillertrillare i Broby gick,
han dvälde planer, goda sådana
som han gick, på politiken
ta en kiken,
ville rätta till det vi ha vrängt,
lycka bara till,
du kommer ganska långt.

12/

Du bor der borta i vita kyrkans by,
ursäkta, Rudolv köping mente vi förty.
Tre hotell, uti en smäll,
vill sälja brännvin, öl och vin,
i Osby måtte finnas många fyllesvin.

13/

På kretsens möten Lars han dundra på,
varför på samma ställe skall vi alltid stå,
inget gort, o inget smort,
i lägervall ni lagt er ned,
ryck upp er alla från en väldigt dålig sed.

14/

Gustav Lindstrand, ner i Malmö sta,
svor på forden för den inte ville ära,
nej Chevroletten, den är ettan,

för en nykter brottare,
heder åt en idrotsman i N, O, V,

15/

Längst ner i söder Nordgren har sitt bo,
som agitater, långt i norr han dock får sno,
Nykterheten, går i teten,
är hans mätto uti allt,
det lyser även fram i mången tidningsspalt.

Den 6 mars 1937
N, O, V.